09/02/2024

Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου Αμφιλόχιος: Ποιοί σύρουν, ποιούς;

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

- **Του Μητροπολίτη Κισάμου και Σελίνου Αμφιλοχίου**

Στην προσπάθεια τους οι κομματικοί μηχανισμοί να πείσουν τους εκ του πολιτικού τους προσωπικού «αντιρρησίες συνειδήσεως» και να πετύχουν τις λιγότερες… «απώλειες» εις ό,τι αφορά το προς ψήφιση Νομοσχέδιο του, όπως τον ονομάζουν, πολιτικού γάμου ομοφυλόφιλων ατόμων, συνεχίζουν τα εσωκομματικά τους σεμινάρια, τις ζυμώσεις, διαβουλεύσεις, τις αλλεπάλληλες συνεδριάσεις των κοινοβουλευτικών τους ομάδων κλπ. Σύμφωνα δε με όσα βλέπουν το φως της δημοσιότητας σε εσωτερικό διάλογο ενός εκ των κομμάτων της αντιπολίτευσης, υπερασπίστρια του Νομοσχεδίου επιτέθηκε στους διαφωνούντες συναδέλφους, κατηγορώντας τους πως: «κάποιοι σύρονται από

Μητροπολίτες».

Προφανώς και τέτοιου είδους δηλώσεις, εάν και εφ΄ όσον ευσταθούν, θέτουν σοβαρά θέματα και ερωτήματα. Διότι εάν ένας βουλευτής «σύρεται», απ΄ όπου και αν σύρεται, αυτό σημαίνει τι; Ότι δεν έχει γνώμη; δεν έχει άποψη; κατευθύνεται απ΄ όπου.. «σύρεται» και, άρα, ψηφίζει σύμφωνα με ποιά κριτήρια; Επιπροσθέτως, τίθεται και έτερο, μείζονος ίσως σημασίας και ουσίας ερώτημα, προς όσους δηλώνουν ότι «κάποιοι σύρονται από Μητροπολίτες». Ο/η οι συνάδελφοι τους, οι οποίοι δεν είναι καθόλου αμελητέα ποσότης στο μεγαλύτερο πολιτικό φάσμα· όλοι λοιπόν όσοι έχουν διαφορετική γνώμη και άποψη από τους υπερασπιστές του Νομοσχεδίου, με ισχυρά επιχειρήματα. Δηλώνοντας πως «είναι θέμα συνειδησιακό», ή άλλοι που έχουν ενστάσεις και επιχειρηματολογούν γιατί δεν πρέπει να ψηφιστεί το Νομοσχέδιο «από ιατρικής απόψεως», όπως βουλευτής γυναικολόγος στο επάγγελμα, ή άλλοι συνάδελφοι τους που μιλούν για «λάθος πρότυπο», ή κάποιοι άλλοι που θέτουν ερωτήματα «ζητώντας επιστημονική τεκμηρίωση», όπως το θέμα της «παρένθετης μητέρας στο εξωτερικό, τις κοινωνικές υπηρεσίες», ή άλλοι, επίσης, που θέτουν «θέμα νομιμότητας», καθώς το Άρθρο 4 του Συντάγματος μιλά για «πατρότητα και μητρότητα», το δε Άρθρο 21 του Συντάγματος, ορίζει «την οικογένεια, ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του Έθνους, καθώς και ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία τελούν υπό την προστασία του Κράτους». Όσοι και όσες λοιπόν διαφωνούν, δεν έχουν το δικαίωμα αυτό; Πως εξηγείται οι τόσο ανοικτοί, ανεκτικοί και φιλελεύθεροι συνάδελφοι τους, υπερασπιστές του Νομοσχεδίου, να μην σέβονται το στοιχειώδες δικαίωμα των συναδέλφων τους να έχουν διαφορετική από αυτούς άποψη και να θέλουν να τους επιβάλλουν την δική τους θέση και άποψη; Μήπως γιατί δεν θέλουν να σηκώσουν το βάρος της κοινωνίας, η οποία καλώς γνωρίζουν, απ΄ όλες τις δημοσκοπήσεις που έχουν γίνει, πως και διχασμένη είναι και διαφωνεί; Ως προς το σκέλος του πολιτικού αυτού γάμου, είναι διχασμένη, ως προς το θέμα της τεκνοθεσίας, διαφωνεί. Ή μήπως επειδή, ως καλώς επίσης γνωρίζουν, δεν είναι «θρησκευτικοί» οι λόγοι, όπως έντεχνα ισχυρίζονται, που η κοινωνία διαφωνεί, αλλά κριτήριο της είναι η αποφυγή «διάλυσης της οικογένειας και του κοινωνικού ιστού»;

Τίθενται, κατά την ταπεινή μας γνώμη, και άλλα, πολλά, ερωτήματα και θέματα. Ποια; Την ώρα που η παραβατικότητα και η πάσης φύσεως βία (ενδοοικογενειακή, σχολική, παιδική, γυναικοκτονίες, ανθρωποκτονίες, βιασμοί, απόπειρες βιασμών, κατάχρηση σε ασέλγεια, εξύβριση, συκοφαντική δυσφήμιση, κ.α.), αυξάνονται με ιλιγγιώδεις ρυθμούς, καθώς σε ό,τι αφορά τα φαινόμενα της ενδοοικογενειακής βίας, σύμφωνα με την ΕΛΑΣ, σε 3 μόλις χρόνια αυξήθηκαν πάνω από 50% (5.413 περιστατικά το 2020, 10.000 περιστατικά το 2023), με τον

Ομότιμο Καθηγητή Κοινωνικής Ψυχιατρικής, κ. Στέλιο Στυλιανίδη, ψυχαναλυτή και ιδρυτή της ΜΚΟ ΕΠΑΨΥ (Εταιρεία Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ψυχικής Υγείας), στο ερώτημα: «τι φταίει», να μιλά για «κουλτούρα του κενού», καθώς όπως αναφέρει: «Την εποχή της μετανεωτερικότητας έχουμε να κάνουμε με ρευστούς δεσμούς, ατομισμό, και κουλτούρα του κενού, που διαλύουν την έννοια της κοινότητας και του ίδιου του δεσμού, της αλληλεγγύης, του νοιαξίματος για τον άλλον»· την ώρα που το δημογραφικό, σύμφωνα με αδιαμφισβήτητες μελέτες και προβλέψεις, καθίσταται μείζον «εθνικό ζήτημα», καθώς, σύμφωνα με την Eurostat «… ο πληθυσμός θα συνεχίσει να μειώνεται, φτάνοντας τα 9 εκατομμύρια έως το 2050 και τα 7,8 εκατομμύρια έως το 2100», στην δε Αθήνα «η μείωση του πληθυσμού θα φτάσει έως και 1,5 εκατ. μέχρι το 2050, λόγω του σταθερού ελλείμματος»· την ώρα που, σύμφωνα με μετρήσεις, οι γονείς στην Ελλάδα αγοράζουν το βρεφικό γάλα ακριβότερα από ό,τι σε οποιαδήποτε άλλη χώρα της ΕΕ, που τα βρεφικά είδη κοστολογούνται σαν προϊόντα πολυτελείας· την ώρα που για ένα νέο ανδρόγυνο η απόκτηση στέγης είναι απαγορευμένο όνειρο, την ώρα…. την ώρα……

Αυτή την ώρα η πλειονοψηφία των κομμάτων θέτει ως προτεραιότητα την ψήφιση του εν λόγω Νομοσχεδίου, την στιγμή μάλιστα που, σύμφωνα με το Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Δεν υπάρχει παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της αρχής της ισότητας», για την χορήγηση πολιτικού γάμου σε ομοφυλόφιλα ζευγάρια, καθώς «αυτό είναι ζήτημα που εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια των κρατών να το ρυθμίσουν, αν το ρυθμίσουν». Στην δε Ελλάδα το ισχύον «σύμφωνο συμβίωσης» έχει, από ετών, ρυθμίσει το ζήτημα αυτό. **Αλήθεια: ποιοί σύρουν, ποιούς τελικά;;**